

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 9204/05

בפני : כבוד השופטת א' פרוקצ'יה
כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט א' רובינשטיין

העותר : קאסם קדמאני

נ ג ד

המשיבים : 1. חברת החשמל לישראל בע"מ
2. מועצה מקומית מג'דל שמס
3. מועצה מקומית מסעדה
4. מועצה מקומית בוקעתא
5. מועצה מקומית עין קניא
6. מועצה מקומית עג'ר
7. משרד הפנים

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר : עו"ד חוסאם סבית

בשם המשיבה 1 : עו"ד חגי דורון

בשם המשיבות 2-3, 6 : עו"ד חאלד עותמאן

בשם המשיבה 4 : עו"ד פהד ספדי

בשם המשיבה 5 : עו"ד ראפת מונדר

בשם המשיב 7 : עו"ד יובל רויטמן

פסק-דין

השופטת א' פרוקצ'יה:

1. עניינה של עתירה זו בסוגיית אספקת החשמל לתושביהם של מספר כפרים דרוזים ברמת הגולן, הנמצאים בתחום שיפוטן של המועצות המקומיות מג'דל שמס, מסעדה, בוקעתא, עין קניא ועג'ר (להלן: המועצות המקומיות או הכפרים).

2. העותר, תושב מג'דל שמש, מבקש בעתירתו כי בית המשפט יורה למשיבה 1 (להלן – גם חב' החשמל) להקים רשת הולכה, חלוקה ואספקה של חשמל לתושבי המועצות המקומיות, וכל זאת על פי התעריפים הנקבעים על ידי הרשות לשירותים ציבוריים – חשמל, הפועלת על פי חוק החשמל (להלן – רשות החשמל). כן מבקש העותר להורות למועצות המקומיות להפסיק את החלוקה, ההולכה, והאספקה, של חשמל לתושביהן, וכן את גביית המחירים והתעריפים בעבור שירותים אלה, העולים, לטענתו, על המחירים הנקבעים על ידי רשות החשמל. העותר מבקש עוד, כי הרשות תנמק מדוע היא אינה מתערבת ומפקחת על נושא חלוקת, הולכת ואספקת החשמל לתושבי המועצות המקומיות, העולה, לדבריו, כדי הפקרת הצרכנים, כך שנותרת בפניהם אפשרות אחת – לשלם תעריפים ומחירים העולים על אלה הנקבעים על ידה, וקבלת שירות באיכות ירודה.

הרקע לעתירה

3. מרבית תושבי ישראל מקבלים אספקת חשמל ישירות מחברת החשמל. המצב במועצות המקומיות המשיבות ברמת הגולן שונה. במועצות אלה, חברת החשמל מוליכה את החשמל עד פתח היישוב, והרשות המקומית מספקת את החשמל בתוך הישוב לתושביה, תוך גביית מחיר תמורת השירות שניתן. הגם שמתכונת זו של אספקת חשמל מצויה גם במקומות נוספים, וביניהם במספר קיבוצים ומושבים בתחום ישראל, זו אינה תופעה נפוצה, ומקורה בהשתלשלות היסטורית ומשפטית ייחודית.

4. בשנת 1927 נכנס לתוקפו זיכיון הפעלה שנתן הנציב הבריטי לחברת החשמל. הזיכיון ניתן לתקופה בת כ-70 שנה ב"פלשתינה (א"י)... וכל אותן הארצות הנוספות שתהיינה נתונות באותה שעה ומזמן לזמן לשפוטו של הנציב העליון" (פקודת זיכיונות החשמל-1927 (להלן: פקודת הזיכיונות או הפקודה)). הזיכיון קבע, בין היתר, את חובתה של חב' החשמל "לסדר את החבור של רשת החשמל הנ"ל עם בית הצרכן" (סעיף 16 לפקודת הזיכיונות). מכוח זיכיון זה, חוברו מיליוני בתים בישראל לרשת החשמל של החברה, למעט ברמת הגולן.

5. מאז מלחמת 1967, היתה רמת הגולן בשליטה צבאית של ישראל. מ-11.6.67 ועד ליום 15.12.81, נשלטה רמת הגולן על ידי כוחות צה"ל, באמצעות המפקד הצבאי. ביום 15.12.81 נכנס לתוקפו חוק רמת הגולן, התשמ"ב-1981 (להלן – חוק רמת הגולן), אשר החיל את המשפט, השיפוט, והמינהל של המדינה בשטח רמת הגולן. ביום

23.12.81 נכנסו לתוקף תקנות רמת הגולן (רשויות מקומיות) (הוראות מעבר), התשמ"ב-1981, אשר מכוחן הועבר ניהול ענייניהם השוטפים של תושבי הישובים העותרים לידי הרשויות המקומיות החדשות, שבאו בנעליהן של הרשויות הקודמות.

6. בטרם תפיסת השליטה באיזור רמת הגולן על ידי כוחות צה"ל, אספקת החשמל במועצות המקומיות בוצעה באמצעות גנרטורים מרכזיים המוצבים בתשתית קיימת שהוקמה על ידי סוריה. מצב זה נותר על כנו עד סמוך לכניסת חוק רמת הגולן לתוקפו.

7. עם תפיסת שטח רמת הגולן על ידי ישראל, והחלת שלטון צבאי באזור, המפקד הצבאי הוציא צווים שנועדו להסדיר את אספקת החשמל לתושבי האזור. תחילה פורסם "צו בדבר אספקת חשמל (רמת הגולן) (מס' 157), תשכ"ט-1968" (להלן: צו אספקת חשמל), המסמך את מפקד האזור לקבוע "חברה" הרשאית "...לעסוק בייצורו, בהולכתו, בחלוקתו, באספקתו, ובמכירתו של חשמל באזור..." (סעיף 2 לצו אספקת חשמל) כן מחייב הצו את ה"חברה" בחיבור כל אדם שביקש זאת להתחבר למערכת האספקה שלה (סעיף 3 לצו אספקת חשמל). מסיבות שאינן נהירות באופן מלא, חמש המועצות המקומיות העותרות לא חוברו למערכת החשמל הארצית מכוח צו זה, ובשנת 1972 הוציא המפקד הצבאי צו נוסף, ה"צו בדבר אספקת חשמל בכפרים (רמת הגולן) (מס' 271), תשל"ב-1972", אשר נקב בשמות המועצות המקומיות המשיבות ככפרים שטרם סופק להם חשמל, וכי יש לספק להם חשמל על פי כללים שיוציא הגורם המוסמך. בשנת 1972 נקבעו מכוח צו זה כללים בדבר סדרי אספקת חשמל (רמת הגולן), תשל"ב-1972. בהתאם לכללים אלה, הוקמו במועצות המקומיות "ועדי חשמל", שניהלו את חלוקת החשמל בשטחן בהתבסס על תשתית שצה"ל הקים עבורן. משנת 1975, בהדרגה, החליפה חברת החשמל הישראלית את הגנרטורים שהזינו את המערכת הפנימית של המועצות המקומיות, בחיבור המועצות המקומיות לרשת החשמל הארצית. תהליך זה הסתיים בשנת 1981 עם חיבור הכפר ע'גר לרשת. בצד חיבור הכפרים לרשת, האספקה והחלוקה של החשמל לתושבים בתוך הכפרים נשלטה על ידי הרשויות המקומיות, לרבות קריאת מונה, גביית תמורה, חיבורים חדשים, הפסקות יזומות עקב אי תשלום, וכיוצא באלה.

8. בכל שאר הישובים ברמת הגולן ובכלל זה – מושבים, קיבוצים וערים, בוצעה ההולכה והחלוקה של החשמל ישירות על ידי חב' החשמל, לרבות קריאת מונים, גביית תמורה, ביצוע חיבורים חדשים וכו'. למעשה, המועצות המקומיות העותרות נותרו כחריג בנוף הכללי, כאשר בהן החלוקה וההולכה של זרם החשמל מבוצעים על ידי

הרשויות המקומיות בלא פיקוח והשגחה מצד חב' החשמל, משרד הפנים, רשות החשמל, או כל גורם אחר.

9. מזה עשרות שנים, ההסדר במועצות המקומיות ברמת הגולן הוא, אפוא, כי חב' החשמל מספקת את החשמל עד פתח הכפר, ואילו הרשות המקומית הנוגעת בדבר אחראית על חלוקתו ואספקתו בתוך הכפר.

10. בשנת 1996 נכנס לתוקף חוק משק החשמל, תשנ"ו-1996 (להלן: חוק משק החשמל או החוק). חוק זה ביטל את פקודת הזיכיונות וייסד משטר של רישיונות, שהרשות המפקדת עליו היא רשות החשמל, אשר הוקמה מכוחו. בין הפעילויות המוטלות על בעל רשיון לאספקת חשמל, המוגדר כ"ספק שירות חיוני", מצויות פעילויות החלוקה והאספקה (סעיף 2 לחוק). על בעל רשיון לתת שירות לכלל הציבור באמינות וביעילות על פי אמות מידה שקבעה הרשות, ועל פי תנאי הרשיון והדין (סעיף 17(א)(1) לחוק). על בעל הרשיון לגבות תשלומים בהתאם לתעריפים שקבעה הרשות (סעיף 17(ג) לחוק). החוק הקנה לרשות החשמל סמכויות רבות ובהן, לקבוע תעריפי חשמל שגובה ספק חשמל בהתחשב באיכות השירותים וברמתם, לבצע בקרת עלויות לשם קביעת תעריפים, לקבוע אמות מידה לרמה, טיב ואיכות השירות שנותן ספק, וכן לברר ולהכריע בתלונות צרכנים (חוק משק החשמל סעיפים 30, 31, 33, 37). בתיקון לחוק משנת 2005 נוספו סמכויות נוספות ובהן: מתן רישיונות במשק החשמל, סמכויות לבטל ולהתלות רישיונות, ולפקח על מילוי הוראות שנקבעו ברישיונות (סעיפים 4(א), 30(3) לחוק). למרות ביטול פקודת הזיכיונות, תוקפם של זיכיונות שניתנו מכוחה, ובכלל זה זיכיונה של חברת החשמל, הוארך (סעיף 59).

חוק משק החשמל אינו כולל התייחסות מפורשת למועצות המקומיות ברמת הגולן, על אף המצב המיוחד שנוצר בהן. עד הגשת עתירה זו, המועצות המקומיות המשיכו לחלק חשמל לתושביהן, ופעילותן לא גובתה ברשיון, ולא הייתה נתונה לפיקוח גורם חיצוני כלשהו.

העתירה

11. העתירה מעלה שתי סוגיות: האחת – הסדרת פעילות מחלקי ומספקי חשמל, בשטחי רמת הגולן, הפועלים מזה שנים ללא רשיון כנדרש על פי חוק החשמל; השניה – בחינת האפשרות להעביר שטחי חלוקה אלה לבעלי רשיון חלוקה ואספקה אחרים. שאלות אלה הן בעלות השלכה כללית על הרגולציה של משק החשמל בישראל. הן

מחייבות הסדרה הן במישור הרישוי קרי: מתן רשיונות למספקי החשמל בפועל או מתן רשיונות לספקים אחרים; הן במישור ההנדסי, הכולל גם בטיחות ואיכות השירות; והן במישור הסדרת התעריפים.

12. לטענת העותר, המצב השורר במועצות המקומיות מבחינת הולכת, אספקת וחלוקת החשמל עומד בניגוד לדין, וגורם לנזק רב לתושבים. חב' החשמל מתנערת מחובתיה כלפי תושבי המועצות המקומיות, וכתוצאה מכך נושאים התושבים בעלויות יתר שאין להן כל עיגון בחוק. המועצות המקומיות מצידן מבצעות את אספקת החשמל בלא סמכות בדין ובלא פיקוח הולם. העותר טוען גם לקיום אפליה של תושבי המועצות המקומיות בתשלום מחירים, תעריפים ועמלות בקשר לחשמל ביחס ליתר אזרחי המדינה, ומשיג על האיכות הירודה של השירות. הדבר מתבטא, בין היתר, בהפסקות חשמל שכיחות, ותקלות רבות במוצרים חשמליים. הוא מבקש סעד שעניינו הקמת רשת הולכה, חלוקה ואספקה של חשמל לתושבי המועצות המקומיות, שתנאיה יהיו שווים וזהים למקובל בישראל, בין היתר, בנושאי תעריפים, תשלומים, ופיקוח על אספקת החשמל.

תגובת המשיבות

13. המועצות המקומיות מבקשות לדחות את העתירה מהטעם שהעותר לא מיצה את ההליכים בפנייה אליהן קודם לפנייתו לבית המשפט. לגוף העניין נטען, כי בהעדר חקיקה ספציפית להסדרת פעילותן, חלוקת החשמל על ידן נעשית כדין מכוח הסמכות הרחבה שהוענקה להן לפעול בכל "עניין הנוגע לציבור" כאמור בסעיף 146 לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א-1950. יחד עם זאת, המועצות המקומיות טוענות כי הן מעוניינות בהעברת תחום חלוקת החשמל לאחריות חברת החשמל, והסיבה לכך שהן ממשיכות את החלוקה בעצמן נעוצה בסירובה של חב' החשמל לשתף עימן פעולה. ללא אכיפת חובתה של חב' החשמל לחלק חשמל לתושבים בעצמה, דרישת העותר כי הן תחדלנה מאספקת החשמל לתושבים אינה ישימה. המועצות המקומיות שוללות את הטענה כי הן גובות מחירים גבוהים מהתושבים, תוך אפלייתם לרעה לעומת צרכנים אחרים ברמת הגולן ובישראל. המועצות בוקעותא ועג'ר טוענות כי הן גובות מחיר זהה למחיר שגובה חברת החשמל מצרכנים פרטיים אחרים. יתר המועצות המקומיות טוענות שהמחירים הגבוהים שהן גובות מוצדקים לאור היעדר תשתיות יעילות כדוגמת אלה המצויות בתחומי הישובים המקבלים את אספקת החשמל מידי חב' החשמל.

14. המשיבה 1, חב' החשמל, מתייחסת לעתירה במספר מישורים: ראשית, היא טוענת כי העותר לא הצביע על בסיס משפטי המחייב אותה לספק חשמל לתושבי המועצות המקומיות. פקודת הזיכיונות אינה מטילה עליה חובה כזו, מאחר שתוקפה פג לפני עשור שנים, וממילא היא אינה חלה ברמת הגולן. אפילו היתה הפקודה חלה על הענין, ניתן במסגרתה להעביר את האחריות לחלוקת החשמל לרשות המקומית, מקום שדרש זאת הנציב העליון (סעיף 19). תנאי זה למעשה קויים כאשר המפקד הצבאי הסמיך את המועצות המקומיות בצווים לחלק חשמל בשטחן. חב' החשמל מוסיפה, כי גם חוק משק החשמל אינו מטיל עליה אחריות לחלוקת חשמל לתושבי הכפרים, והוא הותיר בתוקפו את ההסדר שהיה קיים במועצות המקומיות ערב חקיקתו. על פי הטענה, חוק משק החשמל האריך את זכיון החברה רק בהתייחס לאזורים המקוריים שלגביהן הוא ניתן, אשר לא כללו את רמת הגולן, ולא הוצאו מכוח החוק רישיונות חלוקה חדשים בשטחי המועצות המקומיות.

עוד נטען על ידי חב' החשמל, כי אין בסיס לטענה כי היא מפלה במחירים את תושבי חמשת הכפרים. לדבריה, החשמל מסופק לכפרים במחיר נמוך יותר, ושיטת חלוקת חשמל לרשויות אלה אינה ייחודית לכפרים אלה, והיא מופעלת בישובים נוספים, לרבות כאלה הנמצאים ברמת הגולן.

חב' החשמל טוענת עוד כי דרישות העותר מעלות קשיים מעשיים רבים. העברה לידיה של האחריות להולכת וחלוקת החשמל בתחומי הכפרים עצמם כרוכה במורכבות רבה הנובעת מקשיים משפטיים וטכניים רבים. לעמדתה, מחיר התאמת התשתיות המקומיות לסטנדרטים שחברת החשמל פועלת על פיהם עשוי להגיע למאות מיליוני דולרים. החלק הארי של עלויות אלה נובע ממחויבותה של חברת החשמל להסדרים שונים, ובהם אלה המעוגנים בחוק משק החשמל, וחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965. קיים קושי לבצע התאמות שיישבו דרישות אלה עם התשתיות הקיימות בישובים על פי המצב התכנוני הקיים בהם. קשיים אלה מתבטאים, בין היתר, בעניינים כגון עומק הטמנת הכבלים; המרחק בין הרשתות הקיימות למבנים ותשתיות בישוב; תקינות מתקני החשמל בבתי התושבים ובמבני ציבור; סוג החיבורים לבתים; החלפת מונים; הצבת ארונות חשמל, וכיוצא באלה נושאים, אשר עלו בחלקם בבדיקה מדגמית שנעשתה על ידה בשנת 2002 בכפר מג'דל שמס. חלק נוסף מהעלויות נובע מכך שהתושבים יצטרכו להתאים את המערכות הביתיות שלהם לרשת החדשה. לטענת החברה, משמעות הסוגיה רחבה בהרבה מזו הנוגעת למועצות המקומיות, והיא חלה גם ביחס לישובים אחרים שעד היום סיפקו חשמל לתושביהם, ומעוניינים שחב' החשמל תקבל אחריות לאספקת החשמל עד לבתיהם. בנסיבות אלה, ראוי, על פי הטענה, כי

ההכרעה תתקבל בצורה כוללת על ידי הרשויות המוסמכות במדינה, ובמידת הצורך, בדרך של חקיקה מתאימה, תוך הקצאת תקציבים כנדרש.

15. רשות החשמל ומשרד הפנים (המשיבים 7 ו-8) טענו כי העתירה מעלה שאלות סבוכות בעלות השלכות משמעותיות על משק החשמל, הנוגעות להסדרת פעילותם של מחלקי חשמל, הפועלים ללא רשיון, כדוגמת המועצות המקומיות, ולהעברת האחריות לאספקת החשמל מתחום המועצות המקומיות לגורמים אחרים. יחד עם זאת, רשות החשמל מכירה באחריותה בתורת הגוף המוסמך על פי הדין, ליתן פתרון לשאלות אלה. אחריות זו נובעת מתחולת החוק על ספקי שירות חיוניים, ומזיהוי המועצות המקומיות כספקיות של שירות חיוני כאמור. אחריותה של הרשות נובעת גם מתכלית חוק משק החשמל, המחייב אותה להגן על צרכני חשמל מניצול לרעה של מונופולים מקומיים, כדוגמת המועצות המקומיות, ולקדם את גורם התחרות במשק החשמל.

התפתחות ההליך

16. במסגרת העתירה, מסרה המדינה בהודעתה המיקדמית כי לאחר סיור שערכו נציגי רשות החשמל בחלק מהמועצות, התברר כי מצב רשתות החשמל אינו אחיד בכפרים השונים, ובחלק מהישובים מצב הרשת ירוד ביותר, ומהווה סכנה בטיחותית לתושבים. בחלק אחר מהישובים, מצב הרשת טוב באופן יחסי. המדינה מודה כי ההסדר הנוכחי, בו הרשויות המקומיות פועלות כמחלקות ומספקות חשמל בלא רשיון ובלא פיקוח תעריפי, מעורר בעיות הן בהיבט תימחור השירות לתושבים, והן בהיבט איכות השירות הניתן. המדינה הודיעה, כי מאז הגשת העתירה, עוסק צוות מקצועי ברשות בהכנת תשתית לקביעת מדיניות בכל הנוגע להסדרי רישוי ותעריפים, מתוך הנחה כי יש להתייחס למועצות כבעלי רשיון חלוקה לכל דבר וענין, ולהיות רשות החשמל בעלת סמכות לפקח על פעילותן. היא הודיעה כי החלו פעולות תיאום בין הצוות המקצועי לבין נציגי המועצות המקומיות וחב' החשמל.

17. במסגרת ההליכים לפתרון הסוגיות השונות העולות בעתירה, עלה בתחילה קו מדיניות שעיקרו הסמכת המועצות המקומיות כבעלות רשיון חלוקה על פי החוק, והסדרת כפיפותן להוראות החוק ותנאי הרשיונות בכל ההיבטים. ככל שהמועצות לא תעמודנה בדרישות החוק, תיסלל הדרך להפעלת רשיונה השיורי של חב' החשמל בשטחים אלה. במהלך תקופת הביניים, תפעל הרשות לפקח על חלוקת החשמל במועצות הן בהיבט איכות השירות והן בהיבט המחיר; ככל שחב' החשמל תשתלב במתן שירות מלא, עשוי להידרש שינוי בתשתיות חשמל, ותידרש עלות ניכרת לצורך

כך שתיגבה מהמועצות המקומיות. לעמדת המדינה, הסדר זה הוא מאוזן, שכן הוא מקנה למדינה פיקוח על נושא החשמל במועצות באמצעות הרישוי, ומותיר להן גמישות לטפל בתשתית החשמל תחת ביקורת מדינתית.

18. בעדכון נוסף שנתקבל מהמדינה מיום 7.7.08 נאמר כי ביום 7.11.07 פנתה רשות החשמל לבאי כח המועצות המקומיות בבקשה להודיע אם הן מבקשות לקבל רשיונות חלוקה ואספקה של חשמל ביישוביהם. ביום 4.3.08 תוקן חוק משק החשמל (בסעיף 60(ד12) (תיקון מס' 7) המאפשר הקמת תאגיד עירוני אחד, אשר יקבל שני רשיונות לצורך פעילותו בתחום החשמל – הן חלוקה והן אספקה, במקום המצב ששרר קודם לכן, אשר חייב הקמת שני תאגידים עירוניים נפרדים. מרבית המועצות המקומיות הגיבו בחיוב למתווה שהוצע על ידי רשות החשמל. עניינו של כפר עג'ר חייב התייחסות מיוחדת.

19. בעקבות הדברים הללו, קיימנו דיון בעתירה, ודחינו את המשך הדיון לצורך מעקב אחר השלמת התהליך שהחל לצורך הסדרת הסוגיות העולות בעתירה. בהחלטתנו מיום 10.7.08 הדגשנו את הצורך לפעול להסדרת היבט הבטיחות בנושא החשמל באזורי המועצות המקומיות, ואת חובתה של הרשות המוסמכת לפקח על ענין זה. כן הודגש הצורך ליתן לעותר זכות טיעון בפני הרשות בענין המתווה שהוצע.

20. ביום 11.1.09 הודיעה המדינה כי ביום 16.9.08 נערך שימוע ציבורי בנושא המיתווה להסדרת פעילות העוסקים בחלוקה והספקה של חשמל. מטרת המתווה היא להסדיר את פעילותם של מחלקי ומספקי חשמל מן העבר בהתאם לדרישות החוק הקיים. המתווה כולל הקמת ישות משפטית לצורך ביצוע פעילות של חלוקה, ואספקת חשמל בדמות תאגיד עירוני, חברה בע"מ, או תאגיד כלכלי; הקמת מיתווה הנדסי, אשר יחייב אישור עמידה בהוראות בטיחות מהגורם המוסמך; והקמת מתווה תעריפי, שירותי, ורישוי. רשות החשמל אישרה מתווה להסדרה חוקית של פעילות המועצות המקומיות; עיקרו של המתווה שאושר קובע תהליך, אשר בסופו, לאחר תקופה של כשנתיים, תוקם במועצות המקומיות ישות משפטית שתהיה אחראית לאספקת החשמל בשטחן. רשות החשמל תפקח על ישות זו מבחינה הנדסית, בטיחותית ומבחינת תעריפי החשמל הנהוגים על ידה. בכל מקרה בו המועצות המקומיות לא תפעלנה בהתאם להוראות המתווה, תישקל העברת האחריות לאספקה לגורמים אחרים, ותיבחן האפשרות לביטול פעילותן בתחום משק החשמל. יש לציין, כי המתווה חל לא רק על

המועצות המקומיות בענייננו, אלא גם על ישובים אחרים, ביניהם כאלה המשתייכים לתנועה הקיבוצית, שם קיימת בעיה דומה.

21. ביום 8.9.09 הודיעה המדינה כי מליאת רשות החשמל אישרה את המתווה ביום 11.8.09. אישור זה נותן תוקף להסדר האמור.

22. ביום 27.9.09 הודיע העותר כי לאור ההתפתחות שחלה בהסדרת הנושא, הוא יסכים למחיקת עתירתו בכפוף לחיוב המשיבים בהוצאות משפט. כן ציין כי אם יהיה צורך בחידוש הפנייה לבית משפט זה, הוא ינקוט בהליכים המתבקשים.

23. לאור ההתפתחות החשובה שחלה בהסדרת נושא החשמל במועצות המקומיות, כמו גם בישובים אחרים שאינם שותפים להליך זה, באה העתירה לכלל מיצוי. אכן, העתירה הצביעה על צורך מידי וחיוני למסד במסגרת הדין את צרכי האספקה והחלוקה של החשמל בישובים ברמת הגולן שבהם חברת החשמל אינה מספקת חשמל עד לבתי הצרכנים. אין צריך לומר, כי נדרש לשלב את אותם ישובים שטרם שולבו ברשת ההסדרה הרישוית של חוק משק החשמל אל תוך המסגרת החקיקתית הנוהגת במדינה בתחום זה, ולהבטיח בכך אספקה סדירה ותקינה של חשמל, רמת איכות סבירה של שירות, בטיחות מתקני החשמל, ושוויון בתעריפים ותשלומים הנגבים מהתושבים.

24. רשות החשמל והגופים המעורבים הנוספים פעלו באינטנסיביות להסדרתו של נושא חשוב זה, והוכן מיתווה שיש בו איזון ראוי של מכלול השיקולים הרלבנטיים. המיתווה יצא לדרך, ויש לקוות כי הוא יקרום עור וגידים במהרה, וכי תקופת הביניים שנועדה להגשמתו המלאה לא תתארך. עם זאת, ראוי להדגיש במיוחד את ההיבט הבטיחותי הכרוך ביישום המיתווה, ואת החובה לתת עדיפות ראויה להגנה על שלום הציבור ובטחון חיי אדם. בכל הקשור לתקינות מתקני החשמל ובטיחות אספקת החשמל מוטל על הגורם המוסמך להקפיד על קלה כחמורה.

25. לפני סיום, אבקש להעיר, כי לא נעלמה מעיני העובדה כי במקביל להגשת עתירה זו, מנהל העותר הליך של תובענה ייצוגית בנושא העתירה עצמו. בדרך כלל, אין בית משפט זה נוהג לטפל בעתירות שבעניינן מתקיים הליך מקביל בערכאה אחרת; אלא שבמקרה זה, העתירה מעלה נושא בעל משמעות ציבורית רחבה, שמפאת חשיבותו היה מקום כי בית משפט זה יזקק לו. והראייה, כי העלאתו במסגרת העתירה האיצה את גיבושה של רפורמה חשובה במשק החשמל, אשר על פי המצופה תביא

לפתרון נושא חשוב במועצות המקומיות, ובישובים נוספים המתמודדים עם בעיה דומה.

26. תרומתה של העתירה להאצת גיבוש המתווה, העונה לסוגיות העולות בעתירה, מצדיק פסיקת הוצאות לטובת העותר. עם זאת, בקביעת שיעורן, ינתן משקל לעובדה כי העותר לא מיצה הליכים קודם להגשת העתירה בדרך של פנייה מתאימה לגורמים המוסמכים.

העתירה נמחקה, אפוא.

המדינה תישא בשכר טרחת עו"ד העותר בסך 7,000 ₪.

ניתן היום, ד' באייר התש"ע (18.04.10).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 05092040_R17.doc יט
מרכז מידע, טל' 02-6593666 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il